

Ons Ma, ons Erna, Onze Oma

In dankbare herinnering aan

Erna Kokhuis-Collet

Geboren 1 februari 1950 te Denekamp
Overleden 30 september 2011 te Almelo

Echteenoot van Jan Kokhuis
Op 5 oktober werd zij gecremeerd in Almelo

Erna werd geboren op 1 februari 1950 te Denekamp waarna ze op 3 jarige leeftijd met haar ouders en broer verhuisde naar Amsterdam en woonde tot haar 15de. Door het werk van haar vader als douanier verhuisde ze naar Tubbergen en voelde zich snel thuis. Ze deed de kappersopleiding en was daarna werkzaam bij Hemmelder. Hier leerde ze veel mensen kennen. Graag ging ze mee naar de harmonicaidagen waar iedereen haar kende en algauw vele vrienden maakte. Ze was graag tussen de mensen en praatte mee over alle voorkomende onderwerpen. Gezellig tussen haar eigen familie en lachen met haar broer en zussen als de verhalen van vroeger ter sprake kwamen. Tot op het laatst wilde ze er graag bij zijn en ging naar de verjaardagen van de buurvrouwen waar ze naar uitkeek en van genoot. "Stiekem" nog even een sigaretje meeroken en vooral meedoen in de gesprekken was voor haar ook een stukje leven. Bij de jagers en drijvers werd ze alom geprezen door vooral haar zelf gemaakte en onovertroffen snert met kinnebakkenpek waarvan menig jager en drijver gesmuld heeft. Ook de kleinkinderen, Romée en Mirthe, betekenden veel voor haar, maar door haar handicap kon ze niet altijd die knuffel geven, wat ze zo graag

wilde doen. Toch kwam er de tijd dat de gezondheid haar echt in de steek liet en het allemaal anders werd. Ondanks soms ondraaglijke pijnen heeft ze ruim 6 jaar gevochten tegen haar ziekte die maar bleef komen. Voor twee jaar geleden zeiden de specialisten tegen haar: "Mevrouw u hebt nog 3 tot 6 maanden," maar ze heeft er nog ruim een jaar bij gekregen. De specialisten stonden voor een raadsel en snaptten niet dat ze zich nog zo kon staande houden. Met hulp van eerst de thuiszorg maar de laatste tijd door de geweldige en onvervangbare steun en verpleging van haar schoondochter Veronique, wist ze steeds uit een dal te komen. Tessa was er, ondanks haar eigen zorgen, steeds voor haar en werden er vele gesprekken gevoerd die haar beiden raakten. Zo waren er jaren van plezier, maar ook jaren van intens verdriet en pijn. Als geen ander wist haar naaste familie dat het niet langer kon en hadden er vrede mee zoals ze op haar sterfbed als laatste woorden tegen Björn zei: "Ik stop-ter met." Helaas moest ze veel te vroeg afscheid nemen van allen die haar dierbaar waren, maar in onze herinnering blijft ze, Ons ma, Ons Erna, Onze Oma.

Voor uw steun en belangstelling de afgelopen jaren en medeleven na haar overlijden danken wij u.

Jan Kokhuis
Björn en Veronique, *Romée, Mirthe*
Tessa en Marcel

Geesteren, 5 oktober 2011
Meijersweg 20A